

دلّه سپیبهکەمی بەههجهت یهحیا

نووسینی: دکتور عوسمان یاسین

۵/۱۱/۲۰۱۴

تهلیسمی داهینانی دهقی هونهری و ئهدهبی، بیدهنگهکان ددهوینن، ئهودیوی جوانیی ناشرینهکان دهر دهخات، ههولئیی بیهودهی دهستهموکردنی زهمهن بهگروتین دهخات، کاتیکیش چهند رهگهزیکیی هونهری ئاویتتهی یهکدی دهبن له دهربرینی ناخی مروّف، زیاتر قوولبونهوه لهناو ماناکان، رۆچوون به ناخی زهمهنه دهستهموکرهکان دیتته کایهوه، ئهوه دهنگه هیمنبهخشهکەمی بههجهت یهحیا، به وشه ناسک و پرماناکانی که به کهشو ههوایهکی سوّفیگهریانه دهنه بهر ههمی گورانیهکی نوئی سالی ۲۰۱۴ و گریکویرهکانی تهمن دهکهنهوه، ئاوازه سوّفیگهریانهکه و وشه ناسکهکانی گورانیهی دایکی سپی، دیوه قوول و شارارهکەمی زهمهن ههادهکولن، مانا و جوانی و داد و فیغانی زهمهن باو دهکهنهوه، ههر وهک چۆن داد و فیغانی نههامهتییهکانی جیاپونهوه و دابرانی نهی له قامیشهالن، الی جهاللهدینی رۆمی ۱۲۰۷-۱۲۷۳ دهیتته ئاماژهیهک بو جیاپونهوهی مروّف له رهگوریشه و رهچلهکەمی خوئی، (بشنو از نی چون حکایت میکند/ از جدایی ها شکایت میکند) ”دهفتهری یهکەمی مهسنهوی“ سکالی نهی له سهرحهم جیاپونهوهکان، ههر له جیاپونهوهی خوئی له قامیشهالن تا جیاپونهوهی مروّف له خاک و نیشتمان و زیدی خوئی، تا دهگاته جیاپونهوهی له رهگوریشهی خوئی، گریهیی بهدوای عهشقا مندالیش له ساتی لهدایکبوونیدا یهکەم نالهیی جوداییی مروّفه له بوون، هیمنی شاعیریش له نالهیی جودایییهکهیدا زور جوان ئهم ههستی دابرانهیی دهر دهبریت و دهلئیت (چۆن نهالنئیی ئهوه دلّه ئهنگوتهیه / بهرد له بهردی بیتتهوه دهنگی ههیه... ژانی ناسووری جودایییم چیشتوه / ههرچی خوشم ویستوه جیم هیشتوه... / زهمهن و تیهیرینی تهمنی مروّف و پیربوونی، ناسوترین چیرۆکی جیاپونهوهکانن، بهالم داهینانه هونهری و ئهدهبییهکان له ههولئیی ئهوهدان دلنهوااییی مروّف بکهن، جوانکاری له ژانی ئهم ناسووری و داد و فیغانه ئههجام بدن.

دلّه سپیبهکەمی بههجهت یهحیا لهگهله تیهیرینی زهمهن خوئی دهر دهخات، بهالم دوروبهههکەمی ئهوه راستیه به شیوهیهکی دیکه دهبنن، ”وتیان وا خهریکه تهمن بهیانی پیری دهرئهکا / وتم نهخیر ئهوه سپیتیه رهنگی دلّه و وا سهر ئهکا“ سپیتیی پرچ الی خهلهک سیمایهکی ناریک به مروّف دهبهخشیت، بهالم الی بههجهت یهحیا، ئهوه سپیتیه مانایهکی قوولتری ههیه.

”تووخوا پیم مهلین بیگوره و ئهوه رهنگه سپییهت لی نایه / ههر تالهیی الپههیهکه و دنیایه چیرۆکی تیایه“ گهرمی ههوین ئاماژهیه بو سووتان و ئازار و ئهشکهجه، که ناخی شاعیری پر کردوه، بهالم ههمیشه دلّی سپییه و رهنگی بهفیری زستانی له پرچیدا دهر خستوه. ”ناخم وهک چلهی ههوینه، تنها قژم وهک زستانه / رهنگی بهفر عهیی چیه، خو من هیشتا دلّم جوانه“ لهدوای ئهم دیرهوه، جوانکاری و داهینانی شاعیر به خستههرووی پرسیاریک دهگاته لووتکه، کاتیک

سهر سوورمانی خوی دهر دهخات، بچی گهرمی هاوینی سینهی بهفری پرچی ناتوینتیهوه، تا ئه زمهنهه که پی وایه به ناهق لئی زهوت کراوه بوی بگهریتیهوه. "سهیرم لئی دئی گهرمی سینهه نهو بهفره ناتوینتیهوه / رهنگی بهناحهقبر اوم له زمهن ناسینتیهوه" نامانجی سهرهکی ههول و کوشش و شور شهکان بهدهست هینانهوهی مافه زهوتکراوهکانه، لیرهدا شاعیر خهون بهوهوه دهبنیت، که ئهوهی زمهن لئی بردوهه، ههر له ریگهه نازار مکانی داد و فیغان و سووتانهکانی خوی بهدهستی بهینتیهوه. "کوا سپی مانای پیرییه، کس نهیکا به دهنگوباسی / ئهوهی ژیر بی خوی تیدهگا، که بههجهت یهحیا نهوین تهمن ناسی" سپیهتی الی بههجهت یهحیا، مانای پیری نییه، ههرچهنده الی خهکی وا باوه، بهالم ئهوهی حکیم بیت، دزانیته نهوین تهمنی بو نییه، پیریون و سپیوونی قزی ئهوینداران، له عیشق و ئهینهکهیمان ساردیان ناکهنهوه و دوریان ناخنهوه، چونکه عیشقی راستهقیقه له دلدایه، ههتا ئهوهی عاشق له لیدان نهکویت، عیشقهکهی ههر بهردهوامه و زیندوهه. "ههرچوئی بم، ههر خهمخور و ههر هاوریکهه ههموتانم / تنها وینهکهه گوراهه، ههر عاشقهکهی جارنم" له کورتاییدا دلئیکی سپی نهوه بهبیر ههموان دههینتیهوه، که ههر عاشقهکهی جارانه و سپیتیهکهی به هوی زمهانه، هیچ گور انکاری بهسهر دانههیناوه، پاک و بیگهردی خوی پاراستوهه و ههر خهمخور و هاوریکهه جارنمانه، سپیوونی قزی ئهگهر وینهکهشی گوربیی، بهالم نهوه ههر عاشقهکهی جارانه.

دیاره گنجی بههاری ژیانی مرؤقه، لهدهسدانی ئهوه قوناغهی ژیان، مرؤف بهره و خاموشی دهبات، لهبهر نهوه، دهقه هونهری و ئهدهبیهکان به شیوهی جوراوجور باسیان لهم باره کردوهه نیمامی شاقیعیش لهم بارهیهوه دهلئیت، "ولذة عیش المرء قبل مشیبه، وقد فنیت نفس تولى شبابه، اذا اسود جلد المرء و ابيض شعره، تکدر من ایامه مستطابها." بهالم نهگهر گورانی و هونراوهی دلئیکی سپی بههجهت یهحیا لهگهل بهر ههمی گهلنی دیکه بهراورد بکهن، که باس له پیری و پرچسپییون دهکن، نهوه یهکسهر له هونهری عهرههیدا گورانیهکهی عبرتنی بالشییه نازم غهز الیمان بهیادا دیتیهوه، که هونراوهکهی بهم شیویهیه، "عبرتنی بالشیب وهو وقار / لیتها عبرت بما هو عار / ان تکن شابت الذوائب منی / فاللیالی تزینها القمر / دموعی بیوم فقد الولف لیلة / وردت عینی یمرها النوم لیلة / تعیرنی عجب بالشیب لیلة / و اخیر اثیننا نشیب سویه" نهوهی جیگهه سهرنجه لهم بهراوردکردنهدا، نهویه که نهه هونراوهیهی گورانیی نازم غهزالی بو خهلیفهه عهباسی المستنجد بالله دهگهریتیهوه، یان به الیهنی کهمهوه، چورا دیری سهرهتا یان دوو دیری یهکهه، ههرچهنده نههش جیگهه گومانه، چوونکه بوجوونی واش ههیه، که نهه شیهره یان چهند دیریکه سهرهتای شیهرهکه بو ئهدهبی نهندهلوسی دهگهریتیهوه و شاعیرهکهشی ناوی یحی بن الحکم الغزاله، که یهکئیک لهو شاعیرانه بوو، بهدوای عشقا که لهلالیهن خهلیفه المستنجد بالله بهند کراوه، که گهنجیکی جوان بووه، ههر لهبهر نهوه نازناوی

الغزالی لئی نراوه، بهالم تالهمووی سپی له قزی پهیدا بیوو، لهبهر نهوهی خهلیفهه ناوبراو بهندی کردوهه، بویه شیهرهکهش دراوتهه پال نهه خهلیفهیه، نههه سهبارت به هونراوهی گورانیهکهی نازم

غزالى، بەالم دياره گورانبيهكەى دلئىكى سىبى بەهجهت يەحيا، ئاواز و ھونراوھكەى ھەر لە داھىنانى خۆيەتى. لە ھەردوو ھونراوھكەدا، سىبىيەتتى قژ، جوانى خۆى ھەيە، الى بەهجهت يەحيا سىبىيەتتى قژى، رەنگدانەھەى سىبىيەتتى پاكى و بىگەردىي دلئەتى، بەالم لە گورانبيهكەى نازم غزاليدا، تالەمووھ سىبىيەكانى قژى بە مانگ و ئەستىرەكان دەچوونىت، كە ئاسمانى تارىكى شەوان دەرازيننەھە، ئەمە دواى ئەھەى ئەو سىبىيەتتى قژى بە يقار دادەنىت. لە كاتىكدا ئافەتە خوشەويستەكەى پىنى عەيىدارى دەكات، بەالم ئەو خۆزىاي ئەھە دەخوازىت، كە بەشتىكى دىكە عەيىدارى بكات، كە شوورەيى بىت، نەك سىبىتتى پرچى، كە يقارىەتى. ئەھەى جىگەى سەرنجە لە گورانبيهكەى بەهجهت يەحيادا ماناى ئىستىتتىكايانەى سىبىتتى قژ، قوولتر و جواتر لە ماناى سىبىتتى قژ لە گورانبيهكەى نازم غزاليدا دەر دەكەوت. لە كاتىكدا گورانبيهكەى غزالى بە تىروانىتتىك پاشايانە دەھەوت ھەموو شتىك بۆ دەسەلتى خۆى پاوان بكات، لەبەر ئەھە بەم شىوہە وەالمى خوشەويستەكەى دەداتەھە، كە لە كۆتايىدا ھەردووكيان بەيەكەھە پىر دەبن، ئەمە دەستەھەستانى دىدگاي خەلىفەى عەبباسى المستجد باللەيە بە دەنگى نازم غزالى، لە بەرامبەر تىپەربوونى زەمەن و پىرى، كە ھەمىشە پرووى لە ئافەتە و ھەك ھەر دەسەلتخوازىكى دىكە، دەكاتە بابەتى خۆى، ھەك ھەر بابەتتىكى دىكەى مولكى پاشاكان مامەلەى لەگەل دەكات، بەالم كاتىك بابەتەكەى ئافەتەكە بە پىرى و سىبىتتى قژى عەيىدارى دەكات، تووشى سەرسوورمان دەبىت، چونكە سىبىتتى قژ الى ئەو يقارە و شايىستەى عەيىدارى نىيە، ئەمە لە كاتىكدا لە گورانبيهكەى بەهجهت يەحيادا ئافەتە بابەت نىيە، بەلكو ئەويش خۆدىكە، تا پرووى تى بكات و پاكانەى عەيىدارى خۆى بۆ بكات، ھەك نازم غزالى، بەلكو بەهجهت پرووى لە زەمەن و رۆژگارە، ھەك پىادەكەرانى رىبازى سۆفىگەرييان، دلە سىبىيەكەى خۆى بەخشىوہتە بەهجهت يەحيا

228

ھەمووان، سىبىتتى قژى الى ئەو يقار نىيە ھەك پاشاكان، بەلكو ئەو سىبىتتى زۆر ئاسايىيە، چونكە رەنگدانەھەى دلە سىبىيەكەيتى، بەھەش دلئى خۆى ناداتەھە، كە ھەمووان بەيەكەھە لە كۆتايىدا پىر دەبين و دەمىن، سەرى لەھە سوور نامىنىت، كە سىبىتتى قژى بووہتە باسوخواسى خەلك، بەلكو سەيرى لەھە دىت، كە گەرمى و كەفوكول و ئاخ و نالەى سىنەى، بەفەرى سەرى ناتوونىتەھە، تا رەنگى يان زەمەنى بەناحەقبراوى بۆ بگەرنىرتەھە. لىرەدا ترۆپكى مانا ئىستىتتىكىيەكەى گورانبيى دلئىكى سىبى دەر دەكەوت، بەهجهت يەحيا ھەست بە ناكۆكيەك دەكات لە نىوان گەرمى سىنەى و بەفەرى سەرى، لەبەر ئەھەى ھىچ كارلەيەكەردنىكى يەكەم لەسەر دووم نابىنىت، تا ئەو زەمەنەى لەدەستى چوہە. بۆى بگەرنىرتەھە، ئەو پىرسيارە سەرسوور ھىنەرەى بەهجهت يەحيا لە چوارچىوہى فەلسەفەى زەمەندا لىكۆلنەھەى زۆر ھەلدەگرىت و ماناى ئىستىتتىكىيانەى كراوہ دەبەخشىت، بەالم لە گورانبيهكەى نازم غزاليدا، ئەو بابەتە قوولەى زەمەن ناورووزىرتىت. لە كۆتايى گورانبيى دلئىكى

سپیدا، دلّه سببیهکه دهیتهوه دلّی هممووان، ههست به جیابوونهوهی خوئی لهگهّل دهورو بهریدا ناکات، بهلکوو چارهنووسی خوئی به چارهنووسی هممووانهوه دههستتتهوه، دیاره ئەمەش ناماژە بو ئەوه دهکات، که دلّی سپی دهیهوئیت لهسهەر رووی زهههندا بهمینتتهوه، لهبهر ئەوه خوئی بو هممووان ههلهدهخات، ئەمەش خوئی له خویدا فهلسهفهیهکی زهههنه، ئەگەر نهتوانیت بهسهەر زهههندا زال ببیت، که شتیکی مهحاله، ئەوه دهکریت لهسهەر رووی زهههندا دیدگای خووت ههلهبخهیت. ئەمه له کاتیکدا له گورانیهکهی نازم غهزالیدا ئەو تهبابوونهی خود لهگهّل دهورو بهرکهی لهئارادا نییه و فهلسهفهیهکی قوولی زهههنیشی لی بهدی ناکریت.